

Det bemærkes, at muligheden for naturlig retablering, det vil sige retablering af naturressourcen uden direkte menneskelige indgreb i retableringsprocessen, skal overvejes som en del af den primære afhjælpning, jf. lovforslagets bilag 2.

Til kapitel 2

Til § 18

Til stk. 1

Det følger af miljøansvarsdirektivets artikel 8, stk. 2, at den kompetente myndighed – efter dette lovforslag miljøministeren – skal sørge for, at der er sikkerhed for, at den ansvarlige opfylder sine forpligtelser efter direktivet, og herunder dækker den kompetente myndigheds udgifter til sagsbehandling efter loven. Sikkerheden skal tilvejebringes i form af pant eller udlæg i fast ejendom eller andre passende garantier. Forsikring vil efter en konkret vurdering kunne udgøre en tilstrækkelig sikkerhedsstillelse. Dette krav om sikkerhedsstillelse understreger anvendelsen af forurenere betaler princippet.

Sikkerhedsstillelsen skal være stor nok til at dække omkostningerne, (nettoudgifterne), ved de forpligtelser, der i den konkrete sag påhviler den ansvarlige, dvs. udgifterne til at undersøge, forebygge og afhjælpe en miljøskade og til den kompetente myndigheds sagsbehandling i forbindelse hermed. Sikkerhedsstillelsen skal således kunne dække miljøministerens udgifter til sagsbehandling og til håndhævelse af forpligtelserne ved en selvhjælpshandling efter § 32, stk. 2 og § 34.

Til stk. 2

Efter denne bestemmelse skal miljøministeren træffe afgørelser om sikkerhedsstillelse. Disse afgørelser omfatter for det første afgørelse om, hvor stort et beløb, der skal stilles sikkerhed for, hvordan denne sikkerhed kan tilvejebringes, herunder om en forsikring udgør tilstrækkelig sikkerhed og om fristen for etableringen. Omfattet er derudover de efterfølgende afgørelser om eventuel regulering af sikkerhedsstillelsens størrelse som følge af bedre og mere sikre vurderinger af de samlede udgifter til forebyggelse og afhjælpning af miljøskaden og sagens behandling, samt afgørelser om frigivelse af (dele) af sikkerhedsstillelsen i takt med, at den ansvarlige opfylder sine forpligtelser efter loven.

Efterkommer den ansvarlige ikke en afgørelse om at stille sikkerhed, må ministeren indbringe sagen for domstolene med henblik på at opnå en dom for kravet om sikkerhedsstillelse. Sikkerhedsstillelsen vil herefter

kunne tilvejebringes efter retsplejelovens almindelige regler om tvangsfuldbyrdelse.

Det forventes, at miljøministerens beføjelse efter bestemmelserne i § 18, stk. 1 og 2, vil blive delegeret til de lokale miljøcentre under Miljøministeriet.

Til stk. 3.

Efter denne bestemmelse skal miljøministeren fastsætte de nødvendige regler om, hvordan der skal træffes afgørelse om sikkerhedsstillelse og hvad afgørelsen skal indeholde, herunder om fordelingen af forpligtelsen til at stille sikkerhed, når der er flere ansvarlige for en miljøskade, hvorledes og på hvilket grundlag afgørelser om sikkerhedsstillelse skal træffes, om regulering af sikkerhedens størrelse og om efterfølgende trinvis frigivelse m.v..

Til kapitel 3

Til § 19

Efter bestemmelsen skal miljøministeren påbyde den ansvarlige at klarlægge, hvordan følgerne af miljøskaden eller den overhængende fare for miljøskade afhjælpes eller forebygges. Ministeren kan i den sammenhæng påbyde den ansvarlige at give alle oplysninger, som har betydning for vurderingen af miljøskaden eller den overhængende fare for en miljøskade. Dette gælder også oplysninger, som kan have betydning for vurderingen af en forværring af miljøskaden eller en forøgelse af den overhængende fare for miljøskade, som ministeren har fået kendskab til efter underretning i henhold til lovforslagets § 27 eller på anden vis.

Det følger af bestemmelsen, at den ansvarlige kan påbydes for egen regning at foretage nærmere undersøgelser m.v. Hermed kan oplysninger om miljøskadens eller den overhængende fare for en miljøskades omfang og karakter, naturressourcernes tilstand i øvrigt og lignende blive belyst med henblik på stillingtagen til omfanget af den nødvendige forebyggelse eller afhjælpning, som skal påbydes efter bestemmelserne i lovforslagets § 21 og § 22. I påbuddet kan stilles krav om tilstedeværelsen af en særlig dokumenteret ekspertise med henblik på at sikre kvaliteten af undersøgelser eller forslag til afhjælpende foranstaltninger. Besidder den ansvarlige ikke denne ekspertise – hvad der ofte kan tænkes at være tilfældet – indebærer dette et krav om, at den ansvarlige indhenter den nødvendige ekspertise udefra.

Miljøministeren skal vejlede den ansvarlige om, at denne ikke er forpligtet til at afgive oplysninger, hvis ministeren vurderer, at ministeren er inden for området af § 10 i lov om retssikkerhed ved forvaltningens